

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 86.

אניה בלב ים

קינים והגה ודי על מות השר

יצחק כרמי ז"ל

אשר היה רב החובל לשארית ישראל בכל ארצות תנ"ך
מאראקא רוננים אלג'ר פרס רוסיא טירקיי ורומניא רהציל
נפשות ישראל משבי וחרב ושמד אף הוא היה ראש להברת

כל ישראל חברים

אשר בפאר'ו במפעלותם הגדולות להעיר לב מדפי אירופא
להאיר השכת שגאת הדת והפשיות עם יהודה בכל אפסי ארץ

פי המדבר בסוד ישרים ועדה בביהמ"ד הגדול יום יג אדר
שנת תורה ה שמש פה ס"ק פאלטישען

יהושע פאלפ זאב הרב דפה בעהמ"ח ס' נהירא דאורייתא

פאלטישען

נדפס בבית הדפוס של * ר * מאיר ויידמאן עם שותפיו

(אמר המחבר)

ארבעה סבות לכל דבר ודבר פעולה . בפעולתנו
זאת נאמר וספן כי . החומר היא בנוי על דברי
חכמים ונביאים ז"ל . והצורה היא הספר עד שר גדול
דורש טובת ישראל בכל רבו . והפועל נאמן בברית
חתורה הכתובה והמסורה החתום והגלוי . והתכלית
להעיר לב כל איש אשר כה ועוז בידו בכל עיר ועיר
להתאמץ בטובת הכלל *

אנייה בלב ים

בדנה נפשי דהשר יצחק כרמי פתח עליה ספרנא ואמר
ארץ יהודה הרה וילדה ארץ צרפת גדלה שעשויעיה
אוי נא לה אמרה פארין כי אברה כלי המדתה: (מניס דף ו*)
ועמו ומולדתו ומשפחתו

נימעם הרה וילדה פארין גדלה שעשויעיה *
אוי נא . אמרה צרפת פי אברה פלי המדתה *
(מקום מולדתו . עירו וארצו)

שנת תקנ"ו 1796 הרה וילדה שנת תר"ה 1848 גדלה שעשויעיה
אוי נא אמרה שנת תר"מ 1880 פי אברה פלי המדתה
(זמן לרבו זמן גדולתו זמן כלות ימי חייו)

[יורפ לרפת תוכח ססספדוחח סכחרון לחיש אחר מקריב נפשו ויקרו לטיב עס יזחל לחיו
(א) (מ"ק דף כ"ח) . ו"ר כשמתו בניו של ר' ישמעאל נכנסו ד' זקנים
לנחמו . ר' שיריה"ג וראב"ע ור"ע . נענה ר"ש ואמר ואחיכם
כל בית ישראל . יבכו את השרפה . ומה נ"א שלא עשו
אלא מצוה אחת כף . בניו של ר' עאכ"ו . ואתפלא לדעת הלא
נ"א צדיקים גמורים היו כמ"ש חז"ל שאמרו מתי ימותו זקנים
הללו ואני ואתה ננהיג את הדור והאי"ף יאמרו עליהם שלא
עשו רק מצוה אחת . ואלו נאמר שהיתה דעתם לקבל השררה
בדין ירושת אביהם . הלא גם משה היו לו נוחלי כבודו גרשום
ואליעזר . אסלא בכח חכמתם וצדקתם פי רב הוא * אמת פי

יש להסב מפרת מאמרם זה לכוונה אחרת. פי במגילה פתוב איש
יהודי היה ושמו מרדכי בן איש ימיני. ומדקדק הש"ס כרי ליה
יהודי וקרי ליה ימיני ומיישבים שאביו מבנימין ואמו מיהודה
ולכאורה מה יתרוז לנו פי אמו תהיה מיחודה. אולם המה פוננו
כוונתם עפ"י יסוד המלכות לישראל שאינו אלא משבט יהודה
במ"ש אבי האומה לא יסור שבט מיהודה אלו ראשי גליות ומחוקק
מבין רגליו אלו נשיאי א"י ואה"ל שראשי גליות בבבר השובי
יותר מנשיאי א"י כי נשיאי א"י אינן רק מצד האם מתייחסים לשבט
יהודה. ולכן הודיענו במגילה כי מרדכי היה אמו מיהודה
ולכן ניתן שבט השררה בידו ולכן נ"א השבו כי להם יאות יותר
השררה לפי שמצד אמם באו מיהודה אלישבע בת עמינדב.
ולא מפעם צדקתם. ופכה אחשוב פי בכל דור ודור גדולי ישראל הן
מתייחסים לשבט יהודה. כי גם השר יצחק כרמי לפי גזע משפחתו
הוא פורטוגזי אשר גולת ספרד ופורטוגל מתייחסים לגלות ירושלים
כמ"ש בעובדיה (ב). אולם לא יונה לנו עדיין פי כבר נאמר
על גרב ואביהוא בקרובי אקדש והאיך שפטו חז"ל עליהם
שמימיהם לא עשו רק מצוה אחת. * אולם הענין הוא כי
כל מעשים טובים שר בן אדם לא קוים לאדם לא ישאו במאוננים
אף אם ירבה פתול מע' שומצית כל ימי הדור. נגד מצוה אלקית
ודבר טוב אנושי וטובת כלל האומה הישראלית משל למה
הדבר דופה לסוחר מחטים וצינוריות פל ימיו אשר לא היה
כל ריוח שלו בימי חייו נגד סוחר פללי אשר יוכל להרויח
בשעה קטנה * יותר ממה שייגע ע"ז העני כל ימי חייו. והוא
הדמיון בגרב ואביהוא אשר חובת פל בני ישראל ללבכותם היה
במה שעשו מצוה אחת לטובת הכלל פי תכלית קרבנות של
יום שמיני למזואים להצלחת האומה בהציב הגליה ושבטיה
ומשכן יהיה בתוכם לפחת ע"י עבודת הכה"ג ביום ההוא את אש
האלקי להיות רובצת על המזבח ולהאיר נר ישראל להשכין
עני"ה וכבודו בתוך העם אשר אל הרבר הנודד הזה נתיחד
אהרו ולא נאצל לנו"א חלק מכל עבודת היום רק הקרבת דם
הקרבנות * ואף כי גם זולתם היה נשלם המעשה על ידי אהרן.
מ"מ יחשב להם זכות פעולתם המצערה לטובת הכלל שכל

בית ישראל יספדו ויבכו עליהם ק"ו בניו של ר' ישמעאל שנודעו
ב"מים החם לקרובים למלכות ומשתדלים בשובת הכלל *
(אך כס דרך התלמוד לקרן נפול)

נענה ר' יוסי הגלילי ואמר הרגש חדש מעורר. וספדו לו
כל ישראל וקברו אותו. ומה אביה בין ירבעם שלא עשה אלא
דבר אחד טוב. שביטל פרדיסאות שהושיב ירבעם בן בניו של
ר' ישמעאל עאכ"ו פי אביה בין ירבעם חלק על אביו באומרו פי
אין מהראוי לאיש אף כי למנהיג הדור להחליף טובת כלל האומה
הישראלית בטובת עצמו. כאשר עשה ירבעם. בפחדו פן יבולע
לו ולמלכותו. כי מדבר שביטל בזה מצות התורה עוד החליש
כה האומה בפירודה לחלקים כי ידוע במדיניות כי כל עוז אומה
ותוקפה הוא באחדותה ואף שלא גבר לעשות חיל נגד ירבעם
בזאת רק במחשבה הטובה שהשיב עבור טובת הכלל נאמר
עליו יען נמצא בו דבר טוב ואמר הנביא וספדו לו כל ישראל בגלל
הדבר הזה

נענה ראב"ע וגימר בשלום תמות ובמשרפות אבותיך המלכים
וגו' ומה צדקיהו מלך יהודה שלא עשה אלא מצוה אחת שהעלה
את ירמיהו מן הטיט כד. בניו של ר' יעאכ"ב. כאן לימדו לנו
חז"ל גם פן הלימוד הזה שאף צדקיהו היה צדיק גמור 'מ' מלא
ימנו לו רק מצוה אשר יש בה טובת הכלל לפי שירמיהו היה
הדורש טובת ישראל והארץ כפי השם והעם לא די שלא שמעו
לתוכחתו אף גם יזמו לשפוד דמו וצדקיהו שהצילנו לפרק בזה
מעל ישראל עול נורא ועריצות נפלא כי אין הפא גדול מההורגים
מלאכי שלום הבאים מעם רעים כן יחשב רוח ההורגים את ירמיהו
ציר אמונים ודובר שלום בשם משלחו לרוח עריצים וודים והיה
ה"ו קצף השם גדול עליהם ולפי שצדקיהו הסיר בזה קצף מישראל
על כן נספד מפל האומה בכללה הנה לימדונו כי העושה דבר
לשובת הכלל אף שהיו זולתו לעשותה וגם החושב דעה ישרה
לשובת הכלל אף שלא עלתה בידו וגם המסיר רעה ונוק אשר
יוכל להגיע לפלל ישראל הובת כל ישראל להפצירו ולבכותו
במצות הנביאים עליהם השלום

נענה ר"ע ואמר. לימוד יותר נעלה פכל הקודמים אשר דברו בעושה דבר לטובת הפלל ברצון הפשי בלי יגיעה ונשיאות נפש אולם מה נכבד היום איש אשר נשא נפשו בעבור כלל ישראל בכר מאמצי רוחו ולבבו. וישלך נפשו מנגד עזרם: גיום ההוא יגדל המספר בירושלים כמספר אהאב בן עמרי דקטל יתיה הדדרימון בן טברימון ומה אהאב ילא עשה אלא דבר אחד טוב דכתיב והמלך היה מעמד במרכבה נוכח ארם פך. בניו של ר"י עאכו"כ. כמה גדול כה אהאב בכה ללא דאש ליציקת דמו בתוך הרכב ולא עזב את המחנה פן יבעתו ישראל העומדים במלחמה וינסו. שדימה הנביא הספרו להספר של עתיד של משיח בן יוסף. אשר יבא בקץ הימין * לפי שהיה בלב אהאב רגש לאומי בעת נפשו מפשכשת לצאת ולה נפשו וחיו בעינו לעמוד כעמוד ברזל לחזק לב העם *

הורונו חז"ל להעת כי ראיש פמוחו בהשר יצחק פרמי אשר נשא נפשו וכבודו. ולבונשאו כהכמה להתיצב כעמוד ברזל ונלחם בעט הברזל אשר בידו המשוח בשמן משחת כבוד צרפת ועוזה כאשר ישב בין גדולי צרפת וישריה במהפכת הרעיואליציאן בשנת תר"ח להפיץ דברו בין מלכי תבל ואדירי ארופא לעורר בלבם רגשי המלה וזיקות הרחמים על כל עם ישראל המפוזרים בכל חלקי העולם. להצילם ממות ומעבדות ומבוזה ושלל ומשמד וגם אסף פעמיר גורנה כל גדולי שרי ישראל להיותם לאגודה הנקראה בשם כל ישראל חברים. להזות דובר שלום לכל זרע ישראל להרים שם יהודי בעולם אשר ירד לעפר פבורו ולהסיר חרפת העבדות מעל האומה ומדתה דת משה רבינו ע"ה הרובצת עליה מימות הגולה בעת ימי הביניים:

בצדה נקרא עליו המקרא הזה * וזרע יצחק בארץ ההוא בשנה ההוא וימצא מאה שערים] שהוא היה הזורע זרע הפשיות עם יהודה בעולם בארצות תבל בשנים האלו האחרונים שנות אור הצייויליזאציאן. והוא מצא על הד בדשער והי שפעילותו הגיעו לפעולת אדם ביתר מכדי אשר שיערו חכמי תבל על אחד מאה שערים ויגעו ומצא יותר מכדי מדתו ולא שיערו חכמים

אשר במשך זמן קצר יצמיחו זרעי מהשבותו ההפשוט וכעין השקד בן מהרה עפון לעשות פרי בכל ממלכות תבל ולכן (ויברכוהו ה') בגדולה וכבוד. כי עוד בשנת תר 1840 כבר נודע לבבו הטוב לבני ישראל בהתארתו להכרה עם הער ר' משה מונטיפיורי להשבת עלילת דם במשק (ויגדל האיש) פגונים ומלכי תבל (ויולד הלוה וגדר) בשם ותהלה בין עם יהודה וישראל (עד פי גדל מאוד) במעשי אשר שלחו ענף גם מעבר לים החיים המדומים. בקודש ה' אורף הימים*.

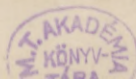
ב (יורם שועלחיוספה ספר סגניו, סככה סגמול, ועשי ח' נ'ד' ננפס סמח, ופער יקנאס (סתרמוס אליו)

והנה תועלת ההספד בעצם פי' ארו הז'ל שהוא יפרא דשכבי ובמקרה הוא גם יקרא דחי' עד שנשער שהוא כבוד אחד כולל המתים והחיים. וגם אני נאמר שראוי להספיד להאיש היקר הזה* ויצמח מזה ג' תועלות טובות* התועלת הראשון כמ'ש בעל העקידה. בשער נ'ב פי עמידת העידם על הכרת ההספד המקובל והשבת הגמול הראוי אליו פי בזה הוא מיסוה כח ועצמה בבעלי ההסד ועושי הטוב, לכן ראוי שלא נהיה כפויי טובה אף פי אנהו היהודים היושבים בארץ רומניא* פי הלא כל מפעלותי הגבוהות לאגוד עמו כל איש חיל בישראל אוהב עמו ומשפחתו הישראלית ב'חוד ולשום עין פקוחה על מצב ישראל בכל חלקי תבל אסיא אפריקא אירופא. לא היו רק חסד של חנם. פי מה הוא תקות הגמול אשר יהיה יכול להכות מעם ישראל. אחרי פי כבודו ויקרו לא מבני ישראל היתה לו' אך עם צרפת וממשלתה היא הרימתה והעמידתה בתור הנגהתה המדינית כאחד השרים הראשונים במלכות. ביום עלותה במרום דעתה המבקשת חופש ודרור לכל אשר צלם אלהים על פניו. ולשום שפלים למרום. ואז מצא האיש היקר הזה את ידיו לגלות מצפוני לבבול השוף מקרב חופו שלהבת אהבת ישראל העצורה בלבי מימי נעוריו ויעש את כל כבודו ויקרו אשר בעמים לכלי מעשה להפיק בו רצון פעולתו הנוראה להרים מצב ישראל המדיני והחומרי כיתר העמים ההולפים לאור הצוויליזאציאן ובקול קרא בחדר אספת כל ישראל חברים

בפני שרי עמו וארצו חברתנו איננה אלא אחדות שם ישראל בלי
 השקפת ארץ מולדת לכן אגודת כל ישראל חברים תקרא.
 על כן גם אנחנו מה נמול יכולנו להשיב לו ומתי אם לא עתה
 בעשותינו לו החסד האחרון שעושים לכבוד הפתים החסד
 האפשרי ביכלתינו להספידו ודפאר מעשיו ופובותיו ולבו הפועב
 ודעותיו החפשיות עבור כל באי עולם פאשר בפיו המליץ בפני
 שרי עסרומניא פי הוא היהודי יליד צרפת אשר מידו נכתב זנחתם
 הפשיות אנשים השחורים להשוות מצבם החומרי והמדיני
 לאנשים הלבנים המחוכמים בכל חכמה בלי הכדל כלל והוא
 הוא העומד ומתהנן לפני שרי רומניא אשר גם המה ישאו לו
 פנים להוציא כנוגה הפשיות היהודים העם הלבן והקדמון לכל
 העמים אשר גם הם יחיו ויהנו באור הזמן ההוא וכאשר כבר
 עשו כן כל ממלכות הצויליאזיאן להיהודים אשר בארצותם
 וגם אשר יזכרו לו מעשיו וטובותיו לפני השם בעולם אשר עפה
 שמה רוחו ונשמתו להצילה משופטי נפשו בעולם העליון ולהניד
 ישרו ויהוננו ויאמר וגו' ולמען יבא שלום וינחה על משכבי בשלום

התועלת השני הראוי לנו לעשות לו נדת רוח להאיש הגדול
 הזה פאשר נודע פי עוצם תשוקתו נפלאה היתה במעשהו הכללי
 עבור עמנו יהודה וישראל* ובמותו לא צר לו על אכדן חיו פאשר
 צר לו על הניחו הבנין הגדול אשר החל לבנות בהצי העבודה
 פי הודע ומבין בהשכלה דקה יבין כי ענין נורא כזה מצב
 עמנו אשר שנות מאות רבות הורידוהו אחרנית במשטמת
 העמים הקדמונים בימי הביניים לא יספיקו שנות איש שהשיבה
 אל כבודה הראשון אד די לנו בזורעו זרע ההמלה על לפות
 ממלכות אירופא ובהעירו לבבם להיות עין ממשלתם צופיה
 על כל אפסי ארץ להשביט רוח עריצים מעל משפתת ישראל
 הפזורה ומשרשת שרשיה בכל ארצות תבל; ובהספדינו נעשה
 לונחת רוח לנפשו פי הוא יהיה הסיבה אל המסובב והנא

התועלת השלישית היא יקרא דהוי להעיר לבגדולי ישראל
 והקרובים למלפות בכל ארצות תבל להעמים עליהם עבודה
 הנכבדה הזאת נכבדה במטרת מצב הזמן ובמטרת מצב דת

התורה והפשוטות * וחתאחדות עם יהודה. ולא יעזבו ארצה את הפעולות אשר פעלו הוא והחברה כל ישראל חברים ויפיהו בקרבם זיק האש אשר בער בקרב האדם היקר לבצע את כל מעשהו בהר ציון ובעם יהודה *

בספרון ספרים אשר סניע במות ספר סיקר סוס

G

אחז"ל איתי היום שנפטר אברהם אבינו ע"ה מן העולם * עמדו כל גדולי הדור בשורה. ואמרו אוי לעולם שאבד מנהיגו ואוי לספינה שאבד קברניטה. ויש לשאיל שהיו יכולין להצרו ולומר כשנפטר אא"ע"ה. הב' מהו ענין כפל הקינה אם לא יציין מכוון מיוחד בזה. אולם אנכי מבין במאמרם כוונה נכבדת * פי הדמיון יורה איש אשר אבד לו קרדום מן הבית אשר לא ישתמש בו רק לעתים רחוקים לא ירגיש באבדתו וצער הסרונו תיכף באותו יום עד עת מצוא צורך החפץ ההוא להפיק זממו אז ירגיש באבדתו והסרונו: אולם אם יאבדו בתי עינים יקרים לאיש אשר כהו עינו מראית. או הסרונו ואבדתו. יגע עד לבו ברגע אבדו החפץ ההוא. ובכל זה יתנחם בנפשו פי אחרי החיפוש ודרישה ימלא הסרונו בזמן לא כביר למצוא תמורתם כמותם או נקלים מהם אולם אם כבר נסע עבורם לעיר וזיען והפראפעסר היא בעצמו טרה באופן תקינם ועשיתם עבורו ועתה אין בידו לנסוע פי אפס כספו וגם הפראפעסר כבר איננו בעולם. מה נרא עציפין האיש הלז וצערו באבדתו כי אין לה תמורה וגם הסרונו לרגעים יפקדנו. כן הוא באברהם שהאיר אור האמונה האמיתית בעולם ובשנפטר באותו היום עמדו גדולי הדור וקוננו עליו ודרגישו בהסרונו תיכף ובה אמרו אוי שאבד מנהיג העולם ולזה יש תמורה מנהיג אחר כמותו אי דומה לו ווי דא עקתא לספינה שאבד קברניטה כלב יסוגלי ים הימים מספיב ואנה נמצא תמורתו בלבימים בחת יחקה מזיב הים וע"ז נאמר אוי ואוי כפיל קינה היא נקינ ונאמר במליצתנו

אותי היום שנפטר השר יצחק ברמי מן העולם עמדו

פל גדולי הדור בשורה * ואמרו אוי לעולם שאבד מנהיגה ואוי

לספינה שאבד קברניטה

באותו היום הירגש לכל ישראלי אף לגדוליהם החסרונ וההפסד אשר קרה להם וקנינו עליו אוי כפול . איי להנהגה המדויגת הכללית הצרפתית שאבד מנהיגה * כי גם עם צרפת הנקווה לומר רוח במדיניות ובפעולותיו המיטביות לטובת עם צרפת אך שלום והן ותחננים . כאשר יעיד כבודו האחרון אשר הקיורוהו ממשלת צרפת ושירה : מעת צאת גפשו עד הובילוהו לקברות : אך להם יש תקיה במלאת החפזו בזמן העתיד אולם אוי לספינת ישראל בכל עמי תפל אשר הם נדמים לספינה השטה בים כהמות ימים וגליהם שאבד להם קברניט גדול הוא השר היקר הזה אשר השקיש מעליה רוחות הסערה אשר בים . וישב רוחי הפילוספיקית יולו מי שלום והפשויות ישתו אנשי האניה לרוייה * וינהלנה לרוח הזמן החדש השורר בארצות הנאורות כמפירסם במפעלותיו הטובות ואנתותיו המלאות הן תחננים בשערי ממלכות תפל בעד אחיו היהודים ויקרא בקול גדול עברי אנכי עברי אנכי כמאמר : אסתר המלכה תנתן די נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי ובצדק לאנשנה אם נאמר עליו כי מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבת ישראל אחיו מלבו : ונהרות ממלכות צעירות בתכל החישובים לשמוך מעל לבבו אהבת אחיו לא ישאפהו ולא נפל לבבו בפעם בפעם להתפושש או להרפות ידיו אך לבו עז לבש יודי ואמצוהו להיות קברניט לספינה הזאת ע"ב אוי לספינה שאבד קברניטה ואנה נפצא תמורתו

(ד) יורסלדעם כי אלן יקובלוי מעשי דורשו טובת ישראל בדיןם כללי חיסוס לעקר ים דוח ישראל ואחיתו

ואחזה אנכי אשית לפי לדרכי השר הזה בהזכורני דברי המדרש אסתר חמשה היא לרעה וחמשה לשובה אשר כבר העירנו בכונתו כי החמשה הן המיסדים חמשה יסודות ישראל הן אמונת האל כריתות ברית מילה ארץ ישראלי : ותורה ותריג מצותיה . והמקדש ועבודתו אשר החמשה קמו להרוס והחמשה המטיבים לבם קמו לבנות . ראיתי כי אודת גבי זה לא באודת אלה

אשר לא ישימו לבבם לאמין ולאחד אומת ישראל להיותה לעם אחד לעת כזאת כי הנר דולק מסוף העולם ועד סופו לדעת כי לא בהרום יסודות אהדות ישראל יתכונן כיום ולא בקרוע ישראל לגזרים כקרוע ירבעם את ישראל אך ירע לבבם להרום הדת: אולם הגבר הנעלה דרך בדרך החמישה מישיבי לכת כי בשנת תרכ"ו 1866 בשלוח הרב ר' צבי קאלישער ראש חברת ישוב א"י להתאחד עם חברת כל ישראל הברים הסכימו למשאלתיו והרבה עשו לפעולת יישוב א"י ומה יתרון לו בא"י הלא די לו צדפת מולדתו היא אשר גדלתו ורוממתהו. אין זה כי אם מהשבת בית אלקים אשר על אהבת ארצו פרחו גם אהבת א"י וגם ישראל על תלמי לבבו

ובשנת תרכ"ח 1868 בשלוח הד"ר פיליפזאהן להם אשר ישלחו החבורה את איש ממלא מקומם להסינדה הישראלית (הצדוקית והבייתוסית). ההושבת והזיעצת רעה על תורתנו שפכתב ובע"פ אז ענו לו החברה והשר כרמי בראשם כי כאשר החבורה לא התערבה עד היום בעניני התורה כן לא תוכל להתערב גם לעתיד והשיבו דבריו אהור ריקם וכאשר עשה מרדכי לקרוא בקול עוז יהודי אנכי כמ"ש: איש יהודי היה בשושן הבירה כי גם בבירת דמוכות היה יהודי וכמ"ש כי הגיד להם לכל עבדי המלך אשר הוא יהודי וכזאת הצליח הפצו להרים קרן כבוד היהודים להעלותם במעלות עמו יחד וגם כבודו לא ירד אהורגית. כן השר הזה קול פרמה של עולם השמיע עברי אנכי. יהודי אנכי ובעבותות ברית מילה אני קשור ועל מגדל גובה צרפת לא בוש מכל מלכי תבל לדבר פזוב על אחיו אז נודע הי"ש קל לרבים כי בענן בוקר תסור החרפה משם יהודי כי באמת שם יהודי אינו הרפה אך חרפה הוא להתבושש בשם יהודי וגם אסתר המלכה לא עשתה חיל להציל את ישראל כל עוד שכחה עמה ומולדתה עד השתתפה בצרתם יחד לאמר כי נמפרנו אני ועמי אז הגביהה את עמה ברום גובה המלכות עמה יחד וכל שרי המדינות מנשאים את היהודים: והנה במאמר אשר הקדמנו בקינת אפרהם אבינו אני מבין

כונה שניה בענין כפל הכינה כי אברהם אבינו פותח גדול היה בשנים כי רוח'ק דובר בו ואין הזק פרוח הנבואה כי יחול על האדם ועצם פפווה נפלאות וגם מילדותו פלוסוף ואצטגנין גדול ואימן בחכמת ההלצה (רהעטאריקא) להתיצב לפני מלכים ופויפווהו ביטל כל דיעות זרות ובשני היתרונות אשר באו תפיים יחדיו בו האיר את העולם כולו לכן קוננו עליו שאבד מנהיגו של עולם אשר השכין שפינתו על אברהם ועתה פסק רוח'ק מן העורם וגם אבד חברניט מלומד לנהל הספינה כן הוא היה פיי דובר צחות ומליין נפלא בויפווהו וחכמת הגיון אשר בהם זרה לכל רוח גלי הים המתווכחים עמו ולכן אוי לספינה שאבד קברניטה

כה תעיר רוח תאניה בקינתה באוי כפול על השר הדורש טוב לעמו אותה היום שנפטר כו' ואמרו אוי וכו' ואוי וכו' כי את אם ישאר אחריו איש אשר אהבת ישראל בקרבו וגם רוח גבורה ודעת עמו לנצה גלי הים המזדוממים להטביע את ספינת ישראל בנביאים . הלא אין אתו כבוד וממשלה מדינית להיות דברו נשמע בחצרות מלכים או אם ימצא אחריו איש הגדול בשם במרומי הדיפלומאטיא הנאורה הלא הוא כבר כבתה מלבו גחלת אהבת אחיו היהודים ואין רוחו נוחה לעם הזה ולדתו הקדושה גם ממי לא נוכל לחבות תקות תועלת לגלות ישראל המפוזרה . המתאמרת בתורתה אשר העפירה עמה בתוך שטף מים רבים ונחרות אש וזכרת ארץ ושמנה מאות השנים אשר חיטבו להשכיח שם העם הזה אולם בהשר הזה התלכדו יחדיו אהבת ישראל ורוח גבירה לשים מלחמת עמי בשלום עם ברוך הפורחת כעיש על פני הצרות מלכי אירופא האדירים ולעורר לבבם לרומם את העם הזה הממושך ומורט כמאמר הנביא ישעיה אף לעצור פרודפיהם ועושמהם בכל חלקי אסיה ואפריקא גם בזכות לפפו הטוב הצליחו השם לקזת חלק במיזמי ציפז ויעציה להיות דבריו נשמעים בעולם והיא היה הכלי המוכן לדבר זה ולכן יאמרו אוי שאבד מנהיגו של עולם במיזמי הדיפלומאטיא האירופית ועל מנהיג בזה יאמרו אוי שתיה קברניט גדול

לספינת ישראל באהבת עמו ואהיו הקשורה בו

אוי לעולם שאבד מנהיגו ואוי לספינה שאבד קברניטה.

ה (יוסף סלדיק וסלסס השרים ונפילת שר הטבחים ושר האופים ועליית שר המשקים)

ואחזה אנכי מקדם מראש מהצבת שורש אומתינו ואראה כי
 מהזה יוסף הצדיק היא לנו לעינים לכל הנעשה בגלותנו האחרון
 כי נודע לחכמי הטבע כי בנרעין האינן יראה בו כל דאילן
 וענפיו ועליו איש לא נעדר שמונים בקרבו וכה שורש אומתנו
 הקדושה הם אבותינו אברהם יצחק יעקב כל מקריהם היו אות
 ומופת לפל אשר יכרה לעם הזה והנה יוסף גם הוא יחשב לצור
 מחצב של עם ישראל אשר על בן יקראונו הנביאים בית יוסף
 והנה נחקר לדעת הלא לא במקרה נפל הדבר דברי יוסף
 עם שלשת השרים שר הטבחים ושר האופים ושר המשקים
 ומראשית נמכר לעבד לשר הטבחים עד כי דצמית בבור היו
 ושר האופים גם הוא נאסר תחת שר הטבחים ונתלה אח"כ ושר
 המשקים עלה לגדולה והוא היה למליץ בעד יוסף לחלצהו
 ממסגרת אסיריו הלא דברים אלו המה אות ומופת לכך העם הזה
 בגלות האחרון

כי כללות העולם יתנהג בשלשה אלו חכמה וגבורה ועושר
 אשר עליהם דבר ירמיהו ברוח קדשו (ירמיה ט') אל יתהלל
 חכם בחכמתו וגו' ותורתנו הקדושה היא פקחה עינינו כסולם
 מוצב ארצה פדרבי ישיב עולם וסדר הנחות מין האנושי
 וראשה מגיע השמימה להצליחנו בהצלחה האלקית הנפשית
 הנצחית וראשית לימודיה כי אין הגבורה לרצוח ולהחריב ארצות
 לא לו ולשבות שבויים ולמכרם לעבדים ושפחות או לבקע
 הרוות ולנפץ ראשי עוללים וכה אמרה תורתנו הקדושה כי
 תצור אל עיר וגו' אשר היא עישה עמך מלחמה וכה צויתה
 לנו לבלי הרבות סוס ורכב ולימוד השני כי אין העושר למישול

על הדלים. כי היא אשר הקקה לנו חוק עולם כי לי בני ישראל
עבדים ועשתה אותנו בני חורין. והיא אשר הקקה חוק החמלה
לא תסגיר עבד אל אדוניו ונתנה חוק היובל המשוה נהלת העם
הקטן כגדול. ולימוד השלישי איך יתאכרו בו עתה עמים
הצאורים כי כל מעלות האנשים אך עפ"י מעלות חכמתם: וגם
כי יסוד עסק כל איש יהיה בחכמה פכתוב ודברת פם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: עוד זאת יקרנו נבברנו
לדעת כי גם החכמה איננה תכלית מין האנושי אך היא סולם
לקיום מין האנושי החומרי אשר ממנה יעלה להצלחתו הנפשית
שהיא השכל וידוע אותי וכאשר קיימו וקיבלו זאת גם פלוסופי
מין הקדמונים. שבמעלות הלימודיות יעלו לטבעיות ומן הטבעיות
אל האלקיות והיא סתר עליון תורתנו הקדושה.

אולם העמים הקדמונים הפכו עורף אל החכמה ושטוה בבית
האסורים תחת יד ישר הטבחים וגם את ישר האופים שמו בבור
והגבירו חוק העבדות והשביה על אשר גברו בהרבם הכושה
וכל העם אשר ישב שקט ושאנו שמו עינם עליו להגלותו
ולשים ארצו שממה ולבזז שללם על לז: חמס בכפס. והם הם
שרי הטבחים אשר משלו על הארצות השמנות והמלאות הון
והם שר האופים וגם על שר המשקים הם בעלי החכמה.
תחתיהם שחחו עוזרי החכמה כולם.

ויוסף הוא עם ישראל נמכר לעבד לשר הטבחים בימי בית שני
עד שמתו בבור הגולה הובעת קץ יחלמו שר האופים ושר המשקים
כי שר הטבחים הוסר מפפורתו ויזכהו כל העמים לדעת פי תכלית
הגבורה להציל עשוקים ולעשות משפטים ישרים כדברי תורתנו
הקדושה. וגם שר האופים נתלה ועשיר פרשים לא ימשול עוד
וכל אדם מוכן בכשרונותיו לכל הפיץ והעבדות ונטולת הזכות
מאדם עול הוא בחוק משפט השכלי עד כי גם מהכושיים (נענר)
אשר רשמי פניהם שונים הוסר עול הברזל מעליהם. ומחו
הסיבה הראשית להפיץ קרני החירות וזהו החמלה והשבתת
האכזריות מן העולם היא עליית שר המשקים שר החכמה לגדולה
כי החכמה בקרני אורה הפכה לבות עמים אכזרים להזתם עמים

אוהבי מוסר ודעת . ועל ידו יצא גם יוסף מן הבור והלום שר המשקים והלום יוסף הוא כמאמר חז"ל במדרש : והפבין דבר יבין כל הנעשה ביוסף ובפחתו בשר המשקים איך הכל יהיה ציור נפלא למצבנו בגלות האחרון :

(מראה הגפן והשריגים ונפילת אחד מן השריגים)

ו' הלא על כו חזינו כי הלום הגפן אשר הלם שר המשקים יכיל בקרבו כל דרכי אומת ישראל הנמשלה בנביאים לגפן ולכרם עד עת קץ אף חז"ל מראש חזו במחזה הגפן של יוסף פר העתיד לבא . והנה גפן לפני . (חולין דף . צב" .) דימו את שורש האומה כגפן ושלוש האבות הם שלשת השריגים והאמהות הם הגפן והענבים הם השבטים : ובעת לדת האומה בצאתה מהרת רחם מצרים יהיה העם ותורתו כגפן אדרת . ומשה אהרן ומרים שלשת השריגים . והטנהדרין הן הגפן והצדיקים הן הענבים . ובהתיישב האומה בארצה אשר שמה "היו תמים יחדיו איש באחיו יתלכדו העם והארץ והתורה כחבל המשורש יתדמה העם והקודש והמקדש כגפן הנמוע במרום גבעת הכרם ובה שלשה שריגים שלש כתרי העם המלוכה והפחונה ושררת התורה והמשפט . וכרם מתאחדים בירושלים מרכז הגפן . ושמה הגפן הן פרחי כהונה וימשרותיהם . והענבים הן נסכי היין לרצון לפני ה' . וגם הגפן ירמוז על משך זמן האומה ונצתה ועל גאולתה מעת לדתה עד עת קיובפרשות יחלקו הגפן לשלשה נגד שלש היסודות אשר לנו לנחלה מאבותינו . גמ"ח . ועבודה . ותורה . אברהם הוריש לנו מדתו ג"ח ופזוב לב . יצחק הוריש לנו מדתו עבודה ותפלה וקרבתנות . יעקב הוריש לנו מדתו עסק החכמה והאמונה והתורה ועל פיהם יסודר הגפן זמורות שבה אלו בעלי בתים (פרש"י גומלי חסד ומחזיקי ידי עניים ומפזרים ממונם למדכות בשביל ישראל) עלין שבה הן הסותרים ובע"מ בעמנו המגינים על האשכולות . אשכולות שבה אלו תלמידי הכמים היוגעים בתורה .

זאת אשר הזהר בו ואמר ובגפן שלשה שריגים אלו שלשה

שרי גיאים היוצאין מכנסת ישראל בכל דור ורבא אמר אלו
 שלשה שרי עברם המלמדין זכות על ישראל בכל דור . ואהזה
 אנבי כי הכל מחזה אחרון אשר בימינו אלה : שלשה שרי עפרים
 הם שלשה העמים צרפת ואשכנז וברוטניא אשר הם יסדו
 החכמה ואור הציויליזאציאן בעולם . והם המלמדים זכות על
 ישראל בכל העולם . אף כי לא ימסרו נפשם כאשר מסרו נפשם
 עמי אמעריקא להשוות זכות הכושים (נעגר) לבל מין האדם
 אולם אנחנו לא במלחמה נושע אף כבר הובטחנו ע"י הנביא
 בשובה ונחת תוישעון וגם על המשיח המקוה לנו יאמרו הנביאים
 ודבר שלום לגוים ופה דרד הצלחתינו ע"י לימוד זכות של
 שלשת העמים עלינו ונגדום הכים לנו השם שלשה שריגי הגפז
 הלא המדה למחזה עיני הוא משפחה בית רופשולד והשר ר'
 משה מונטיפיורי והשר יצחק כרמי היוצאים מישראל והמדה
 מעידים זם יום את לב שלשה שרי עברם לבלתי יחדלו מללמד
 זכות על ישראל * (ר"ת כ"ס)

(הערה)

יאמרו המושלים בקינתם

הנה בש"ס אמרו עליהם פעמים
 שב" כאן וא" בא" ופעמים שב"
 בא" וא" כאן היא לפי מצב ישראל
 אז שלא היו רק בשני הארצות
 לדעת למדו זה ממה שאמרו ע"פ
 ואברה לי בחומר שעורים ודת
 שעורים אלו מ"ה צדיקים בישראל
 ונחלקו לחשבון חומר ולתה"ל פ'
 שפעמים שלשים בא" ופעמים
 פ"ו בא" ולחשבון זה יהיה השריג
 נושא עליו ט"ו אשכולות ולכ"ו גם
 הם פעמים ב" בא" ופעמים
 ב" בבב ל

הלא תדעו כי היום נפל שר
 וגדול בישראל כי נפל אחד
 משרי הגאים אחד משריגי הגפז
 וטעם שנקראו גאים ע"ד הו"ל
 באנטונינוס ורבי גיאים שלא
 פסק צנזן וחזרת מעל שולחנם
 ויפלא מחו"ל לשבוה כה קיסרי
 כומא וממשלתם ולתת גאותו
 בצנזן וחזרת אולם מה יקרו
 דבריהם כי הגיאות להרים הדל
 אתו ואתו דכא ולפי שש' להנם
 השוה כדל כשר כמלד וית"ו

ישבו במסבה נקראו גאים וזאת הגיאות האמיתית

מישלוֹם שפלים למרום אתו עמו (אנכי היום הוד ומשוח מלך)
זבל צמיחת זרע החפשיות לישראל עדיין רכה באביה
(והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני) שעדיין צוררו ואיבי
ישראל רבים וקשים ויש לדאוג פן יכרת גם הזרע אשר צמה
עד עתה אף כי לא נמצא איש אשר ינדב לבו להצמיה ולהגדיל
הזרע אשר זרעו עד הנה עד פי יבשרו אשכולותיה ענבים
(ישלם יהוה לעושה הרע כרעתו) נקזה להשם פי ישמור הצמה
אשר צמה עד היום לבלתי יקצציה בני צרויה הקשים וישלם
לעושה לנו רע כרעתו

זכשנישים לבנו על כוננת המאמי הקדים אותו היום שנפטר
כו" נאמר שמצינו שני פנים באבידת גדול בדורו ומנהיג ישראל
זפעמים עד שלא תשקע שמשו של זה תזרח שמשו של זה
זפעמים אותו היום שמת רבא נולד רב אשי ובתור כד י' השד
היום עד יגדל הגורד ואותו היום שנפטר א"א השך היום כי
יצחק פלוא בבית היה ויעקב עדיין היה כבן פ"ז

זכה ירום המכותנ ויאמר אותו היום שנפטר השר יצחק כרמי מן
העולם ונפל אחר מן השדנים שבנפן . עמדו כל גדולי הדור
בשורה לא להרים קול הספר . אף לדרוש בהם אולי ימצא
בהם איש שימר פעילת השר אשר זרע עד היום עד יבא ממלא
מקומו וכאשר נחפשו לא נמצא אי בצדה יאמרו הלת עם ישראל
ברומניא ובמאראקא ובטוניס ובפרט ושאר ארצות אוי לעולם
שאבד מנהיגו ואז יש עדיין תקוה להצמיד לפי שעה מנהיג אחר
לשמור משמרתו עד יגדל ממלא מקומו אולם אוי לספינה שא
קברניטה שזיכל להציתה לטבוע בלב ים ופל הפעולות
הראשונות אף לריק יהיו היז

אוי לעולם שאבד מנהיגו ואוי
לספינה שאבד קברניטה

(ז) (ש"ש מציאות . הגרעין . והגפוז והפרם .)

אחול שלשה מציאות מצא הקב"ה. ומצאת את לפנו נאמן
ענבים במדבר מצאתי ישראל מצאתי דוד עבדי ומאמר הזה
כיל בקרבו כל ענין אומת ישראל מראשיתה עד עת קץ. כי
לשון מציאה סיבר ג' מובנים. א' שמצא דבר במקום שאינו
מצוי הב' שהשיג דבר אחר העמל והיפוש רב [ערפונדען] הגנ'
שכבר נת' אש בלבו ופתאים מצאה ושבה אליו אבידתו והנה
המובן הא הוא באברהם שלא היה מצוי בעולם איש המכיר
את בוראו ומצא לאברהם שחכר את בוראו והוא היה כדמיון
גרעין אשר אז השב השם לנפוע ממנו אומת ישראל כדמות
גפו והרבה בו העמל והיגיעה עד פי היו לאומה שלומה
במצרים ואז יאמר המיבן הב' כענבים במדבר מצאתי אחר
היגיעה ועמל רק לא היו ערן ענבים רק כענבים שחיה בפתח
להוציא היין הטוב לפי שהיו במדבר ושבע המקום גרם להשחית
טעם הענבים ואח"כ עשה יהיה אש זמם להעצור הגפן מן
המדבר ולנפוע אותו בקרו בן שאן מן ה"א לעשית היו
הטובואה כ כשראה כי הכרם לא עשה ענבים החריבו ולעתיד
יהזור ויטע הכרם ואז יאמר המיבן הג' מצאתי דוד עבדי אחר
שכבר נת' אשו מפנו .

(ה) [מחזה אסא הראשונה]

והנה אסא המפורר הזה ברוח קדשו שני חזונות * חזון
הגפן עד התורבן וחזון הירם אשר ישוב להיות ככראשונה כי
הדמיון יהיה למלך שהיה לו גנות ופרדסים ועצי יער וארזים
ושקמים לרוב. ויהי לו חלקה פיבה ורחבה. ואדמתה שמנה
ובחנה לנפוע בה כרם יקר לעשות היין הטוב המשמח אלקים
ואנשים וגבוליה הם מצד דרום שלשלת הרים גבוהים ומצד
צפון חורש מצל א"י לבנו ומאזרית ים גדול ורחב ידים ודגת
הים רבה בו ומלפניה נהר משך וימצא המלך גרעין אחר יקר
גרעין ענבים ויתבין עליו וירא כי מין כמיהו בגל הארץ אך
עדן יש עליו שני קריפות דקות ויקלוח מעליו ויחל לנסותו לנפוע
אותו בחלקה ההוא לראות התשא פרי בלבבו * והרעין ההוא
הפריה עלים יפים ויחשוב המלך כי אם כי החלקה ההיא שצמחה

להוציא פרי טוב טוב להצניב כמע הגפן מראש בארץ מרחק
למען יחזקו עריגי וענפיו למען יוכלו שאת עליהם משא
אשכולות הרבים אולם ירא פן תשחת הוד הגפן בארץ המדבר
על בן נסה ויקח עלה אחד ויטעהו בארץ מדבר. וירא כי לא
נשחת מראהו ומראהו טוב כאשר בתהלה או השאה את הגרעין
ועליו משרשיו ויטעהו שמה עד כי הגדיל ברב עמלו ויגיעו
יהי לגפן אדרת חזק בעצי שרטי וענפיו ונטישותיו אד ענביו
היו מרים ומלוהים מסיבת האדמה אשר הפה נפועים בו וכימים
האלה עזב את החלקה לברתי נפוע בה עץ * אד הובירה
עבורה לתקות עשותה היון הטוב יהי כי הגדיל הגפן השאה
אותה ושרשיה יחד ויררות את קוצי הכרם ויטעה כנבעת החלקה
הגפן היא השרישה שרשיה מתחת ותמלא את כל החלקה
עד כי היה כרם נחמד למראה ונטישותיה עברו ים וענפיה עלו
על ארזי אל ועל ההרים אשר סביבותיה עד כי פראתה למרחק
והנה הגרעין הוא המציאה הראשונה אברהם אע"ה * ושני
המליפות הם ישמעאל יעשו ונטיעת הגרעין ועליו הם יעקב
והשבטים ולפי שראה כי לקבל עליו עול תורה ומצות שהן
יי הטוב המקוה מאתנו צריך להבניע ההומר * לכו עקר את
הגרעין ויטעהו בכזר הברזל במצרים ומתהלה נסה בעלה אחד
והוא יוסף אם לא ישחת הודו שמה וירא כי יוסף היה בצדקו
מתהלתו ועד סופו ושם במצרים שם השם כל מעשהו להפרותם
להרבותם וסיבת הכנעת ההומר והגוף הוא המכבב גידול
הגפן וצמיחתו ולכן נאמר כאשר יענו אותו כן ירבה כי תהילת
נטיעתו במצרים למען יהיו עצי הגפן היא הומר האומה רארים
לישא עליהם האשכולות ולכן העינוי הוא היה סיבת גידולו
והוא אשר אמר אסף לעירר החמלה על הגפן מב" פנים א'
מרוכ יופיו והמדת מראהו וכה יאמר גפן ממצרים תסיע
לנפוע אורתה בקרן בן שמן אשר הכינית עבודה. תגרש גוים
הם קוצי הכרם פמ"ש באשר קאה את דגו אשר לפניהם כי לא
היו ראויים רק להכרית כקוצים. ותמעה. פנית לפנייה עוללות
ופרט הקיצים הזו האשרות והמזבחות והגלגלים אשר מלאו את
הארץ. ואז תשרש הגפן שרשיה ומגפן אדת נמלא כל הארץ

עד כי תחשב לכרם גדול מפני אחת ענפה ופורה והנה ישעיה
הנביא הזה את הכרם בעוד לא נפרצו גדרותיו ופה אמר
(הסר משוכתו) לא טוב פן (יהיה לבער) או (פרוץ גדרו)
גם זה לא אעשה כי פן (והיה למרמס) אולם אהשיב לתת לו
שארית ותיכון (ואשיתו בתה יגו) ולמה (כי כרם ה' צפאות
בית ישראל ואיש יהודה נטע שעשועי) ולכן אחמול עליו לעשות
כל התחבולות אולי יתוקן הכרם. אמנם בהיות כי ראה כי לא
פעל מאומה אז הרס גדר הכרם ולא המל. ועל זה צעק אסף
בתפלתו וחזינו (למה פרצת גדריה) אלו השיתוה בתה
החרשתי פי יש תקוה עדין לפרם ההוא אולם אם פרצת גדריה
אז השבתת כל הכרם (וארוה כל עוברי דרך) כי גם האשכולות
הנמצאות אחת הנה ואחת הנה לא יגנה מהם בעל הכרם אך
ילקטוה עוברי דרך והיא המחזה השנית לאסף החוזה *

(. ש.) (מחזה אסף השנית רעת קין)

הכרם המשובח. ההוא היה לו מגדל גבוה ובו שומר ניצור
ביום ובלילה לבל יאכלו העופות ענפי הכרם וגם גדרים מסביב
לבל יפנסו בו חזירי יער לעמוד שרשי הגפנים ויהי כי קצת
עליה בעל הכרם. הסיר מגדל משוכת הנוצר מתוכו וגם פרץ
גדריה ויבוא חזירי היער ויערו הגפנים משרשיהם ויפזרו את
גפני הכרם בכל היערות. ויטילום מושכבים ארצה ושמה ירעו
אורחם עופות הגדולים לבלתי השאיר להם עלה וענף וירבו
הימים ויעמידו מורים בקשת לכלות את חיות היער הפראים
וגם את עופות הנושכים בשניהם ואז המל בעל הכרם להשיב את
שבות הכרם להקים את הגפנים כל גפן במקום אשר נפל שם
יהימוהו וישעוהו לפען יגדל ויחל לשאת פרי ואחרי כי יקומו
כל הגפנים איש איש במקומו אז ישבו לעמוד אותם עם
שרשיהם ויטע אותם יחד בהלקה דשמנה כבראשונה ואז יהיה
הכרם נותן פרוץ כל ימי עולם וכל בני תבל יהנו מיינו הטוב
והוא אשר אמר החוזה (יכרסמנה חזיר מיער וזי שדי ירענה

והנמשל פי העמים הקדמונים (היידען) באו באי ועקרו את
 ישראל מארצם ופיזרום לכל ארצות תבל וגם שם לא נחו
 מאויביהם כמ"ש ובגוים ההם לא תרגיע כי באו זיזי שדי וינקו
 חלבם והונם. ותמיד לשלל ובו היו מועדים והם שר הטבחיים
 הנמשל לחזיר היער העוכר האילן משרשיו ושר האופים הנמשל
 לזיזי שדי השולל וביזו בו בלי המלה ועתה כי הקים השם את
 שר המשקים להיות שורר בארץ אז יכלו שרי הטבחיים והם
 העמים הערביים כמו הטרטרים והעמים הפראים (היידעז) וגם
 אפסו שרי האופים וכל איש הוא בטוח בהונו ורכושו; ובה אמר
 אסה (לקים צבאות שוב נא הבט משמים) השפיע נא הכמתה
 משמים (ראה בעיניך הוא עיז חכמה ובינה) (ופקוד גפו זאת) ועיז
 תפקוד גפו הראשונה אשר הסעת ממצרם (ירנה אשר נטעה
 זמינה ועל בו אמצת לה שרופה באש כסוהה מגערת פניו
 יאבדו ויתחזו לפקוד הגפו בשלשה הנזקים אשר השיגתה א'
 לנפוע כל גפן כל רבוץ ישראל בכל מדינה במקום מגוריו
 הוא וכנה אשר נטעה ימינה. הב' לפי שדרה עצי היער המוכניס
 יבנץ ולמלאכת כלים לבעור בהם אש תמיד ועל ידי ימור האש
 תשרפה באש גם הגפן המיטלת ארצה וכו' האומות היה דרכם
 ידלהם זה עם זה ובתוך זה אכלו את גולת ישראל כידוע מגזירת
 הרועים וגזרת המעיל בענת ת"ה ועיז יבקש שיפקוד הגפן
 השרופה באש כסוהה לבלתי תבער בה אש היער עוד. והג'
 מגערת פניו יאבדו שכל המוצצים דם והם זיזי שדי הרועים
 את הגפן יאבדו מגערת השם והוא נצב דורנו אשר האופות
 תאדו פיזר הדעת והחוש ואור החכמה הוא מהפך לאט לאט
 את לכות העמים להתנהל בצדק ומשפט. (תהי יהוה על איש
 ימינה) תפלל תזי ידו לטובה על שלשה שרי גאים (על בן
 אדם וזמת לזו) על שלשה שרי אומות אשר אמצת לה ללמד
 זכות על ישראל בכל ארצות תבל (זכות חירות שמירת התורה
 (וזכות חשיית הדת) (לא נסיגממו) לא נצטרף להיות נסוגים
 פימד כאשר חשב יוסף וצפה על ער המעקים. כי החכמה
 לא תשנא את האמונה האמתית (תחיונו ובישמה נקרא) ורחו

העצמות הכבדות כאשר אמר יחזקאל וי"מ בשמד נקרא יי
 יהודים אנחנו ואת אקי השמים אני ירא
 על זאת נאמר בהזכירנו המעשים הנוראים אשר פעלו החבורה
 כל ישראל חברים לפוננו מטע הנפץ בכל ארצות תבל ולגרש
 כל זיו שרדי אשר ירענה מי יספר ומי ייכר למנות הלא
 במאראקא השתדלו להטיב מצב היהודים שמה ובטונים גם
 שם הגיע פרי מפעלותם ובפרס ובאלג'יר ובפירקיי וברומניא
 וגם לפני מלכי אירופא הקריבו ניוחוי לבנם הטוב ויהיו
 כמגן ומחסה על הכרם המפוזר וכנוטרי הכרם וכמ"ש כרם היה
 לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנוטרים ובצדק יקרא
 ראש החבורה (כ ר מ י) ע"ש פעולתו אשר בויתאר
 המוכן לדבר זה לנוטר הכרם כ ר מ י שמו

אותו היום שנפטר (כר"מ) מן העולם עמרו גדולי ישראל בשורה

ויתקשרו כולם יחד בלב אחד ויעבדו עבודת הכרוב בכל
 העולם כולו. אל תהשו * אל תעצלו. אל תהיו גרפים;
 וזכרו את השר היקר הזה בכל יום למען יחס לבבנם ותאמרו
 תמיד אוי *

אוי לעולם שאבד מנהיגו : ואוי לספינה שאבד קברניטה

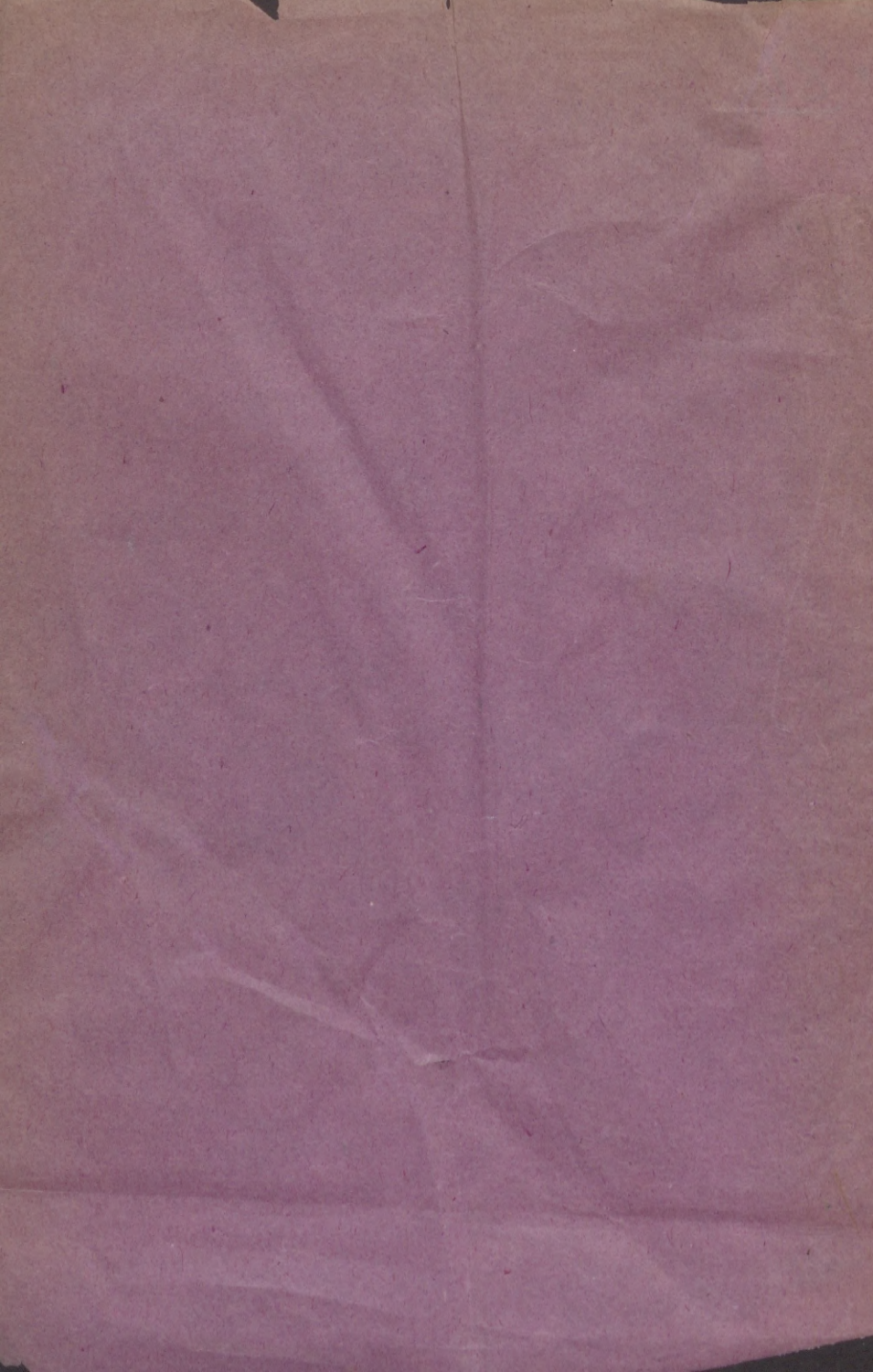
(משל היונה והאניה והקיקין)

(ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמת) ישיא שנמשלו ליונה
 בני יעקב איש האמת. מקבלי תורת אמת. לה אל נינה
 העולם פלו שמו נינה עיר הראשונה בערי התבל וקרא עליהם
 להשיבם מרעתם בע"א וגזל ויקם יונה לפיזות תשישה
 מלפני ה' שעברו רצוה"ה ונתחברו עם בני צור ותרשיש
 פהענעציער במסחרים מימי שלמה. ויהי סער גדול בים
 הסערה היא רוח מלכות אשר ובבל ששפפה כל ארצות

הקדם וכפ' ארצות מצרים וצור וצידון והאניה היא כל הישוב
שסביבות א"י השבה להשבר (ויזעקו איש לאלהיו) שכל
העמים זעקו לאלהים אולם יונה נרדם ולא שב לאלהי אמת
ויטילו את הכלים ששדחו שוהד למרכי אשיר ולא הועיר
להם זרב החובל הוא ירמיהו הנביא המתנבא לכל העמים שיכנעו
תחת יד נ"נ הוא הזהיר ליונה שיחום מתרדמתו ויכרא להשם ולא
רצה ויאמרו איש א רעהו השבו עצות אם להפיר בריתם עם
ישראל ולהכנע תחת מלך בבל או לעזור לישראל עד שראו כי
לא יכלו נגד נ"נ [וישאו את יונה ויפירוהו אל הים] שעזרו כולם
להגרות את ישראל ויעמוד הים מזעפו ונתקיים מ"ש בתורה
ואמרו כל הגוים על מה עשה יי פכה וגו' ויראו האנשים את
י"י בימי נ"נ נודע לעמים יראת השם ע"י דניאל חמו"ע (ויזבחו
זבחים לה') הם מלכי פרס ומדי (וימז השם דג גדול היא
המן ויהי במעי הדגה ג' ימים) הן שלשה ימים שבימי המן
ואז הקיץ יונה מתרדמתו ויתפלל אל השם (ויקא את יונה
שחזר ונבנדה בית שני (ויהי דבר השם שנית) שפורס בגלות
למען יפרסמו בעולם אמונת אל אחד וללמדם צדק ומישרים
(ונינה מהלך שלשה ימים) הן ג' חלקי העולם אירופא אזיא
אפריקא (ויאמר עוד ארבעים יום ונינה נהפכת) שהודיע כי
ימי העולם אינם יותר מד' ארפים שנה מלאחר מתן תורה ואילה
(יאמינו אנשי ניונה) התהילה האמונה להתפשט בעולם (ויגע
הדבר אל מלך ניונה) עד שגם המלכים החלו לדעת את השם
ותורתו עד כי נהפכו לאוהבי צדק ומשפט ומישרים כיום הזה
(גירע אל יונה) כי המה לא זכרו את המסכן ההוא וירעו לו
לבדתי תת לו אחוזה בארץ וקחת ממנו החפשות ויעש לו
קופה שהוא כגר בארצותם וגם מצפה לגאולה אחרי
שעשה שדיחותו ומ"מ אין קץ הפלאות נגדה וימן השם קיקיון
הוא השר פ"ה מ' וחבורתי וישמה יונה וימן השם תולעת ותד
את הקיקיון וייבש. השר עזב עולמו וירא יונה מהום השמש
ומרוח הקדים וישאל את נפשו למות שהרהר אחר הקב"ה
ואמר כי טוב מיתו מהי טוב לרשעים מצדיקים שנמראו היים
ויאמר השם המתולעוד מעט כי בנו"ם אשר נמצא בו יותר מן 1200

מילואן נפשות ישנן אשר לא נאורו עדיין באור הדעת וגם
בהמ"ם רבים נמצאים באינדיעו וחנא ועיד מעט יפוש אור
הדעת בכל אפסי תבל אז ובא לציון גואל פשיהיו כל בני עולם
ראויים לדעת את השם ותורתו לזאת המאמין לא יחיש ותקיתנו
לאתכרת ותבא ב"ב * א מ ן *

B
86.